

har troet vare tilstrækkelige for ham til at kunne erklære en af mig gjort Sammenstilling for urigtig. Det var fuldkommen berettiget; hvad den høitærede Finantsminister bemærkede, at, om man endog saa kunde sige, at man ikke selv vilde gjøre Sammenstillingen saaledes, kunde man ikke derfor sige, at den var urigtig, naar den støttede sig til Lø, hvis Korrekthed kunde efterspores i de specielle Aktstykker efter de Oplysninger, som den, der havde gjort Sammenstillingen, selv har givet. Naar det ærede Medlem har havt Leilighed til at erterse mine Lø, ville vi altfaa kunne tales nærmere ved. — Til den høitærede Finantsminister skal jeg sige, at det slet ikke har været min Hensigt at ville anstille en Betragtning over Statens virkelige Formuesforhold ved Begyndelsen og Enden af den omhandlede Periode. Det har kun været min Hensigt at vise, hvormeget for den almindelige Betragtning vor Status var gaaet tilbage i Perioden, og saa igjen til den anden Side at vise, hvilken Anvendelse vi havde gjort af vore Penge; men det har paa ingen Maade været min Mening at ville paastaa, at de mange Milioner — jeg har ikke længere Tallene ved Haanden, jeg har givet dem fra mig —, der vare anvendte til Jernbaner, Telegrafanlæg og overordentlige Forsvarsudgifter, repræsenterede det Overskud, hvormed vor Formue var bleven forøget. Dette har det, som sagt, aldrig været min Mening at paastaa, uagtet jeg ganske vist mener, at Forsvarsudgifter ikke ere uproductive, men endog saa produktive, eller dog af den Beskaffenhed, at man ikke helt kan kalde dem uproductive.

Justitsministeren: Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (S. Ree) rettede en Forespørgsel til mig angaaende den endelige Ordning af det islandske Forfatningsspørgsmaal. Hvis den høitærede Formand tillader mig at besvare denne Forespørgsel, skjøndt den maa siges just ikke at falde ind under Finantsloven, vil det være mig høert at give det ærede Medlem et Svar. Jeg skal da bemærke, at Forhandlingerne om den islandske Forfatningslag, hvad Islands særlige Anliggender angaar, i den senere Tid og paa det Grundlag, der er givet ved Loven af 2den Januar 1871, have taget en saadan Vending, at der efter min Opfattelse er grundet Haab om, at det maa kunne lykkes at føre Sagen til en tilfredsstillende Slutning. Naar dette vil ske, skal jeg naturligvis ikke udtale mig om, ligesaa lidt som jeg skal udtale mig om de nærmere Enkeltheder ved Sagen, idet det er en Selvfølge, at jeg maa forbeholde mig først at forelægge Forslag i denne Retning for Hans Majestæt Kongen; men jeg nærer det Haab, at det ikke skal vare ret længe, inden man kan imødesee en Ordning, som jeg haaber skal vise sig ligesaa tilfredsstillende for Islands Befolkning som for de danske Underaatter i Almindelighed.

Marineministeren: Jeg har begjært Ordet for at henvende et Par Ord som Svar til det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (S. Ree). Den Kommission, der er nedsat angaaende Lodsvoesenet, vil forhøabentlig kunne afslutte sine Arbejder saa hurtigt, at jeg vil kunne faae dens Betænkning inden Udløbet af dette Aar, og der vil da rimeligvis ikke altfor langt ind i det nye Aar kunne blive forelagt en Lov om Lodsvoesenets Ordning. Angaaende den Dampbaad, som det ærede Medlem omtalte som ønskelig for Lodsvoesenet, skal jeg blot bemærke, at Lodsjerne i Helsingør androge i Foraaret om at faae en saadan Dampbaad og ogsaa fik den bevilget; men da det kom til Stykket, fandt de det dog ikke hensigtsmæssigt at benytte den. Jeg antager derfor ikke, at der er særdeles Trængsel til en saadan Baad, om jeg end indrømmer, at den under visse Forhold kunde være ret hensigtsmæssig, og jeg har derfor ikke anset det for rigtig at begjære nogen Bevilling i denne Retning paa Finantsloven.

J. N. Hansen: Det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimsted) fortalte os nylig, at han var ganske overordentlig nysgjerrig efter at faae at vide, hvorledes en Del af os vilde stille os ved denne Leilighed. Jeg havde selvfølgelig ikke nogen som helst Opfordring til at haste med at tilfredsstille denne hans Nysgjerrighed, og derfor holdt jeg mig noget tilbage; men paa den anden Side vilde det være Synd at spænde denne Nysgjerrighed alt for længe paa Pinebænken, og jeg har derfor nu taget Ordet, for at give ham den saa længselsfuldt ventede Underretning.

Saa egne og Meningsfællers Begne skal jeg udtale, at vi agte at stemme for Finantslovsforslagets Overgang til 2den Behandling.

Efter at flere Aars Erfaring havde lært os, at et heldigt Samarbejde imellem det Holsteinske Ministerium og Folkethinget var en Umulighed, have vi anset det for vor Pligt oversfor Folk og Fædreland med de Midler, som have staaet til vor Raadighed, at stræbe hen til at gjøre Ende paa en Tilstand, der for alle Parter maatte synes uataalelig.

Ministeriet har imidlertid fornegtet al konstitutionel Pragis, og det synes nu ligeledes at ville sætte sig ud over den Dom, hvormed Velgerne ved det sidst afholdte Valg have billiget Folkethingets Stilling lige oversfor Ministeriet. Under disse Omstændigheder vilde en Regtelse af Finantslovsforslaget i dette Dieblik formentlig ikke føre vor Sag videre.

Naar derfor vor Modstand mod Ministeriet, hvortil vi ved de senest gjorte Erfaringer føle os end yderligere forpligtet, vil blive fortsat indtil videre ved andre Midler, saa nære vi den Forvisning, at Fremtiden vil vise, at Ministeriet ikke længe skal kunne have en Stilling, der standser